

2011. DECEMBER 2. PÉNTEK

2TIMÓTEUS 4,6–8

BALOG MARGIT

Pál helyzete és üzenetei

^{4,9}Igyekezz minél előbb hozzám jönni, ^{4,10}mert Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalónikába; Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába. ^{4,11}Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban. ^{4,12}Tükhikoszt elküldtem Efezusba. ^{4,13}Köpenyemet, amelyet Tróászbán Karposznál hagytam, hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is, de főként a pergameneket. ^{4,14}Alexandrosz, a rézműves, sok rosszat követett el ellenem. Megfizet neki majd az Úr cselekedetei szerint. ^{4,15}Te is őrizkedj tőle, mert igen hevesen ellenállt a mi beszédeinknek. ^{4,16}Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott. - Ne számítson ez bűneik közé! ^{4,17}De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a pogányok valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az oroszlán torkából. ^{4,18}Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Üdvözetek, áldás

^{4,19}Köszöntsd Priskát és Akvilát, meg Onéziforosz háza népét. ^{4,20}Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen. ^{4,21}Igyekezz a tél beállta előtt megjönni. Köszönt téged Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és a testvérek mind. ^{4,22}Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!

Amit a textusról tudni kell:

- exegetikai megjegyzések
- teológiai összefüggések feltárása

Az üzeneteknek és üdvözeteknek három funkciója van a páli levelekben

- a) a misszió napi ügyei: utazás, szállás, Pál leveleiben és az Apostolok Cselekedeteiben kb. 40 munkatársának a nevével találkozunk
- b) kapcsolatok ápolása a misszió sikere érdekében
- c) a levélben mondottak megerősítése

Ugyanakkor egyedülálló az Újszövetségben ez a szakasz, mintha sietős jegyzetek lennének, melyek gondosabb megfogalmazása az idő sürgetése és a körülmények nyomása miatt lehetetlen volt. Pál utolsó börtönnapjairól tanúskodnak, és egyaránt tanúskodnak elhagyatottságáról és magányáról, de az Úrba vetett rendíthetetlen bizalmáról is.

Legnagyobb vigasza Timóteus látogatása lenne, ha ez a kérés reális, az utazás több hónapot vesz igénybe, azaz Pál számított némi késlekedésre, mielőtt pere második szakaszára sor kerül.

Azért is fontos ez, mert magányát részben az okozza, hogy sokan cserbenhagyták, részben az, hogy tudni akar a gyülekezetekről. Démász (Kol 4,14; Flm 24) árulása a levélben említettek sorában már a hatodik (1Tim 1,20; 2Tim 1,15, 2,17.)

Lukácsról ugyanott hallunk, ahol Démásról (Kol 4,14; Filem 24), és Márkról is, azaz két evangélium írója is Pál közeli munkatársa volt, noha Márk evangéliumát Péter apostolhoz kapcsolja a hagyomány. Tychikos volt Timóteus és Titusz mellett Pál harmadik munkatársa (Kol 4,7; Ef 6,21; ApCsel 20,4; Tit 3,12)

Pál a téli hidegben a Karposznál hagyott kabátját és könyveit kéri.

Alexandert több helyen is említenek Pál levelei, itt egy ellensége, aki még mindig fenyegetést jelent az evangéliumra, őt Pál Isten igazságos ítéletére bízta.

Első meghallgatásakor mindenki cserbenhagyta, aki vele volt, nem tudjuk, kik voltak, hisz a munkatársak Pál kérésére vagy épp saját elhatározásukból érkeztek vagy távoztak az apostol közeléből.

Mégis bizalma az Úrban szilárd, megtapasztalta közelségét ebben a nehéz helyzetben is, és megerősítette küldetésében, hogy hirdesse az evangéliumot a népeknek akár a bíróság előtt, akár szenvedésével is. A Dánielre való utalás érzékelteti, milyen veszélyes helyzetben volt.

Ez a bizalom a jövőre is vonatkozik, azaz az Úr megmenti minden támadástól (ítélettől, elhagyatottságtól), bár a menekülés útja Krisztus országába vezet.

A személyes üdvözetekben először Priskát és Akvilát említi, akik annyiszor fogadták házukba őt is, a gyülekezetet is, további munkatársak hollétéről számol be, majd áldással zárja a levelét.

Az egész levél tartalma és hangneme a nemzedékváltásról tanúskodik, a búcsúzó Pálról és a nyomába lépő Timóteusról, aki átveszi a megbízatást, az evangélium hirdetését, és követője az apostol személyes példájának is.

Prédikációvázlat

Erő az erőtlenségben

Erőtlenség

Pált, a keresztyénség legnagyobb apostolát itt úgy látjuk, amint élete utolsó napjait a börtönbe zárva tölti, nélkülözve, magányosan, hűséges munkatársai közül sokan cserbenhagyták, egyedül kell szembenéznie vádlóival, a rá váró halálos ítélettel. Érezzük a szavaiból, milyen nagy szüksége lenne a támogatásra, a segítségre, de társai szinte mindnyájan távol vannak. Nincs lehetősége azt a munkát végezni, amire egész életét szánta: az evangélium hirdetését. Mindentől meg van fosztva, ami emberileg az életet, a szabadságot jelenti számára. Egyikünk sem szeretne a helyében lenni!

Hogyan viseli ezt a helyzetet? Szavai leginkább egy panasz-zsoltárhoz hasonlítanak – őszinte és emberi, ahogy bevallja, hogy szüksége van a mások segítségére, keserűségét Démász árulása miatt, aggodalmát az ingóságai miatt, magányát. Nem szépít, nem takargat, nem mentetegetőzik. Az elhagyatottság szavai Jézus magányára emlékeztetnek a kereszten.

Mit tesz Pál ebben a helyzetben? Keresi a kapcsolatot, közösséget azokkal, akikkel összetartozik: munkatársaival, tanítványaival, a gyülekezetekkel közel és távol. Kéri tőlük a testi-lelki segítséget, a támogatást, mindazt, amire szüksége van ebben az állapotban. Mindenek előtt pedig imádkozik ahhoz, aki egyedül állt mellette a bajban, a magányban, a bíróság előtt.

Ebben is példa lehet számunkra, nem csak akkor, amikor Igét hirdet, a gyülekezetek gondját hordozza, leveleivel tanácsol és eligazít, úton van., hanem akkor is, amikor erőtlen, gyenge, elesett, csalódott, elhagyatott és magányos, segítségre szoruló ember.

Erő

A bajok őszinte felsorolása után még meggyőzőbb lehet számunkra, ahogyan mindennek ellenére bizonyoságot tesz Istenbe vetett bizalmáról. Arról, ahogyan megerősíti őt ebben a helyzetben is (Fil 4,13.) Mert éppen gyengeségének őszinte megvallása nyitja meg az utat Isten vigasztaló és megerősítő kegyelme előtt. Ez az imádság titka, melyet mi is ismerhetünk, és élhetünk vele. Ezt tapasztalta meg az apostol az első bírósági meghallgatásán is, amikor mindenki más cserben hagyta, és ezért tud neheztelés nélkül, a megbocsátás hangján beszélni róluk.

Gyakran elfeledkezünk arról az igazságról, hogy Isten erejét a legjobban az emberi gyengeség mélységeiben tapasztalhatjuk meg. Amíg ilyen mélyre nem jutunk, addig inkább bízunk a magunk erejében (képességeiben, sikereiben, családban, barátokban), és nem merünk a hitünkre hagyatkozni. Csak szélsőséges helyzetekben, és ezeket elfogadva jutunk el odáig, hogy csak Őbenne

bízunk mindenben és mindennek ellenére. Akkor találunk rá valóban Isten megerősítő kegyelmére, szeretetére, amikor minden más csődöt mondott, minden emberi reménység elveszett.

Így taníthat minket Pál apostol gyengeségeink őszinte bevállalására, és az imádságban a felülről jövő segítség megtalálására.